

Arrest

nr. 348 887 van 23 juni 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Rue Nanon 43
5000 NAMUR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 2 september 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 5 augustus 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 juli 2025 dienden verzoeker en zijn vrouw een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op grond van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Op 5 augustus 2025 weigerde de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) dit verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)
Mevrouw/Mijnheer
naam : (…)
voornaam : (…)
geboortedatum : (….)1950
geboorteplaats: D.

nationaliteit : Oekraïne

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 28/07/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor: Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...)- geldig van 24/03/2025 tot 24/03/2035), uw Oekraïens intern paspoort (N° (...)) en uw Oekraïens invaliditeitsattest (N° (...) – afgeleverd op 29/04/2009).

In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...)) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat uw paspoort is afgegeven op 24/03/2025, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u verbleef voor de afgifte van desbetreffend paspoort. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u in Oekraïne verbleef op 24/02/2022.

In het kader van deze aanvraag verklaarde u Oekraïne voor het eerst sinds uw geboorte verlaten te hebben op 24/07/2025. Naar aanleiding van deze verklaring werd u gevraagd om bijkomende bewijzen voor te leggen van uw vermeende verblijf in Oekraïne op 24/02/2022. U kon echter geen enkele vorm van bewijs voorleggen van uw vermeende verblijf in Oekraïne d.d. 24/02/2022. Actori incumbit probatio: degene die een bewering doet, moet deze bewijzen, quod in casu non. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat u uw vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24/02/2022 niet aannemelijk kan maken, kan worden gesteld dat u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef.

U bood zich aan in het registratiecentrum samen met uw partner en u legde ter staving van uw verwantschap uw Oekraïense huwelijksakte voor. Uw partner werd de tijdelijke bescherming toegekend. Artikel 2, lid 1, punt c), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 stelt dat de gezinsleden van de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is eveneens in aanmerking komen voor de tijdelijke bescherming zoals bepaald in artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Artikel 2, lid 4, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt echter dat de toepassing van lid 1, punt c) geldt voor zover het gezin voor 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef. Gelet op het feit dat u van [sic] geen bewijzen voorgelegd hebt die uw vermeende verblijf in Oekraïne op 24/02/2022 bewijzen, valt u niet onder de in artikel 2, lid 1, punt c), van het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen en komt u op deze grond niet in aanmerking voor het statuut van tijdelijke bescherming.

Wat betreft uw partner, wijst de DVZ erop dat deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien wijzen we erop dat het u vrijstaat alle andere verblijfsrechtelijke mogelijkheden te benutten, met inbegrip van een aanvraag gezinshereniging. Derhalve is er geen sprake van een schending van de eventuele gezinskern en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM.

Hoewel u uw invaliditeitsattest voorlegde, wijst de DVZ erop dat u bijgevolg het niet aannemelijk maakt dat u medische problemen ervaart die het nemen van deze beslissing zou belemmeren. Indien u alsnog medische problemen zou ervaren, wijst DVZ erop dat ook personen in onwettig verblijf toegang hebben tot dringende medische zorgen. U maakt een schending van artikel 3 EVRM dan ook niet aannemelijk.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14, blijkt duidelijk dat u, die op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 niet in Oekraïne verbleef, niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, van de artikelen 57/29, §1 en 57/30, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022. Hij voert ook een kennelijke beoordelingsfout aan.

Verzoeker licht het middel toe als volgt:

“1. Eerste onderdeel: het interne paspoort

Overwegende dat artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 zijn toepassingsgebied preciseert:

«1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die Oekraïne op of na 24 februari 2022 hebben verlaten ten gevolge van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

a) de Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven.»

Dat de zorgvuldigheidsplicht de overheid verplicht tot een nauwkeurig feitenonderzoek, tot het verzamelen van de noodzakelijke gegevens voor de besluitvorming en tot het in aanmerking nemen van alle dossierstukken om een beslissing te nemen in volle kennis van zaken en na een redelijke appreciatie van alle relevante elementen.

Dat de verwerende partij van oordeel is dat de verzoeker niet aantoont dat hij vóór 24 februari 2022 in OEKRAÏNE verbleef, aangezien zijn Oekraïens paspoort werd afgeleverd op 24 maart 2025.

*Dat de verzoeker in het kader van zijn aanvraag echter ook een kopie van zijn Oekraïens intern paspoort heeft neergelegd. Dat dit intern paspoort aangeeft dat hij op 9 augustus 2019 woonachtig was te K. Dat dit element volledig werd genegeerd door de verwerende partij.
Dat de verzoeker voldoende aantoont dat hij vóór 24 februari 2022 daadwerkelijk in Oekraïne verbleef.*

Dat de afgifte van een paspoort enkel betrekking heeft op de administratieve aflevering van een reisdocument op een bepaalde datum. Zij laat niet toe, noch in rechte noch in feite, om een conclusie te trekken omtrent de eerdere verblijfplaats van de houder. Het gelijkstellen van de afgiftedatum met een vermoeden van niet-verblijf is een ongeoorloofde extrapolatie.

Dat de verzoeker zijn interne Oekraïense paspoort heeft voorgelegd, dat ondubbelzinnig vaststelt dat hij op 9 augustus 2019 te K verbleef. Dit stuk, volkomen authentiek en relevant, bewijst dat hij zich ruim vóór 24 februari 2022 op Oekraïens grondgebied bevond. Door dit bewijselement louter en eenvoudig terzijde te schuiven, heeft de verwerende partij geen zorgvuldige analyse van het dossier gemaakt.

Dat door zich uitsluitend te baseren op de datum van afgifte van het Oekraïense paspoort in maart 2025 om te stellen dat de verzoeker niet in Oekraïne verbleef vóór 24 februari 2022, terwijl het interne paspoort duidelijk een domicilie te K. sinds 9 augustus 2019 bewijst, de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout maakt zowel ten aanzien van de feiten als van het toepasselijk recht.

Dat de afgifte van een paspoort geen enkele impact heeft op het bewijs van de eerdere verblijfplaats van de houder, en dat artikel 2, §1, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 enkel de aantoning vereist van een verblijf in Oekraïne vóór 24 februari 2022, welk bewijs door de verzoeker voldoende werd geleverd.

Dat de beslissing derhalve duidelijk de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen schendt, aangezien zij geen rekening houdt met een doorslaggevend bewijselement.

Dat zij bovendien een beoordelingsfout begaat door louter op basis van de afgiftedatum van het paspoort van de verzoeker te besluiten dat deze niet in Oekraïne verbleef vóór 24 februari 2022, terwijl zijn intern paspoort het tegendeel aantoont.

Dat zij tevens haar zorgvuldigheidsplicht schendt door geen rekening te houden met de verblijfsdatum vermeld in het interne paspoort van de verzoeker.

Dat de beslissing derhalve manifest onwettig is en hervormd dient te worden.

2. Tweede onderdeel: de echtgenote van de verzoeker

Overwegende dat de verzoeker samen met zijn echtgenote, mevrouw (...), in België is aangekomen. Dat zij op dezelfde dag een aanvraag tot toekenning van tijdelijke bescherming hebben ingediend. Dat zij hun huwelijksakte hebben neergelegd.

Dat zijn echtgenote tijdelijke bescherming heeft verkregen.

Dat de verwerende partij van oordeel is dat de verzoeker niet aantoont dat hij vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef, en bijgevolg artikel 2, §4, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 niet toepast.

Dat zij zich opnieuw uitsluitend baseert op de afgifte van het paspoort in 2025 om te besluiten dat de verzoeker niet in Oekraïne verbleef vóór 24 februari 2022.

Dat de verwerende partij wederom het reeds neergelegde doorslaggevende element negeert: het interne paspoort dat het verblijf van de verzoeker te K. sinds augustus 2019 aantoont.

Dat de richtlijn in ieder geval dient te worden geïnterpreteerd in het licht van haar doelstelling: het onmiddellijk en uniform beschermen van personen die door de gewapende agressie tegen Oekraïne zijn ontheemd, evenals hun gezinnen, teneinde de gezinseenheid te bewaren.

Dat door zich uitsluitend te baseren op een administratief gegeven (de afgifte van een paspoort in 2025) om het verblijf van de verzoeker in Oekraïne te ontkennen, de verwerende partij een overdreven formalistische en van de werkelijkheid van het gezinsvluchtgedrag losgekoppelde interpretatie hanteert.

Dat de verzoeker en zijn echtgenote immers samen in België zijn aangekomen, hun aanvraag dezelfde dag hebben ingediend, en hun huwelijksakte hebben voorgelegd. Zijn echtgenote geniet van tijdelijke bescherming, de verzoeker niet.

Dat een dergelijke aanpak erop neerkomt artikel 2, §4, a) van zijn wezenlijke betekenis te ontdoen, door de bescherming te weigeren aan de echtgenoot van een begunstigde, terwijl de bepaling juist beoogt de scheiding van gezinnen te vermijden.

Dat het EVRM de nationale autoriteiten bovendien verplicht het gezinsleven te eerbiedigen en geen disproportionele maatregelen te nemen die dit in gevaar kunnen brengen.

Dat in casu de toekenning van tijdelijke bescherming aan de echtgenote van de verzoeker, terwijl deze aan hemzelf wordt geweigerd, een risico van gezinsscheiding creëert en een directe aantasting vormt van het recht op gezinsleven.

Dat deze aantasting noch door een legitiem doel wordt gerechtvaardigd, noch proportioneel is: het argument gebaseerd op de afgiftedatum van een paspoort is te zwak om een dergelijke beperking van fundamentele rechten te verantwoorden.

Dat de verwerende partij haar zorgvuldigheidsplicht schendt, die haar verplicht tot een nauwkeurig feitenonderzoek, het verzamelen van de nodige gegevens en het in aanmerking nemen van alle omstandigheden van de zaak. Door de concrete omstandigheden (gezamenlijke aankomst, gezamenlijke indiening van de aanvraag, huwelijksakte, erkende status van de echtgenote) te negeren, schendt de verwerende partij manifest haar zorgvuldigheidsplicht en past zij artikel 2, §4 van de richtlijn te restrictief toe.

Dat de verwerende partij bovendien een beoordelingsfout begaat door te stellen dat de afgiftedatum van een paspoort enige invloed zou hebben op de verblijfplaats van de verzoeker in Oekraïne.

Dat zijn intern paspoort in ieder geval duidelijk bewijst dat hij op 9 augustus 2019 in Oekraïne woonde, wat volstaat om aan te tonen dat hij vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

Dat de beslissing derhalve onwettig is en nietig verklaard dient te worden.”

Verzoeker, een man van 75 jaar op het ogenblik van de bestreden beslissing, voert onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit).

In het eerste onderdeel wijst hij op het zorgvuldigheidsbeginsel en het feit dat de gemachtigde met alle relevante dossierstukken rekening moet houden. De gemachtigde heeft volgens verzoeker enkel met zijn biometrisch paspoort rekening gehouden, afgegeven op 24 maart 2025, maar niet met de kopie van zijn Oekraïens intern paspoort. Uit dit intern paspoort blijkt dat hij voor 24 februari 2022 daadwerkelijk in Oekraïne verbleef en hiermee werd geen rekening gehouden. Verder is hij van mening dat de afgiftedatum van het biometrisch paspoort geen vermoeden van niet-verblijf mag inhouden, hetgeen een ongeoorloofde extrapolatie is.

In een tweede onderdeel wijst verzoeker erop dat hij samen met zijn vrouw in België is aangekomen en dat zij op dezelfde dag een aanvraag tot toekenning van tijdelijke bescherming hebben ingediend, waarbij zij hun huwelijksakte hebben neergelegd. Verzoeker benadrukt dat zijn echtgenote wel tijdelijke bescherming heeft gekregen. Ook hier voert verzoeker enerzijds aan dat de gemachtigde er ten onrechte vanuit gaat dat hij voor 24 februari 2022 niet in Oekraïne verbleef, waarbij het intern paspoort werd genegeerd. Verzoeker verwijst verder naar de doelstelling van de richtlijn, nl. het onmiddellijk en uniform beschermen van personen die door de gewapende agressie tegen Oekraïne zijn ontheemd, evenals hun gezinnen, teneinde de gezinseenheid te bewaren. Verzoeker stelt dat de gemachtigde op overdreven formalistische wijze te werk is gegaan en herhaalt dat hij samen met zijn vrouw in België is aangekomen, zij dezelfde dag hun aanvraag hebben ingediend en de huwelijksakte werd voorgelegd. Zijn echtgenote geniet van tijdelijke bescherming, hij niet.

Beoordeling

De gemachtigde wijst erop dat verzoeker een biometrisch Oekraïens paspoort heeft voorgelegd, geldig vanaf 24 maart 2025, een intern Oekraïens paspoort en een invaliditeitsattest afgeleverd op 29 april 2009. Op basis van het biometrisch paspoort, dat is afgeleverd op 24 maart 2025, kan niet worden geverifieerd waar verzoeker verbleef voor de afgifte van het desbetreffend paspoort, zodat de gemachtigde niet op de hoogte is van eventuele voorafgaande reisbewegingen en of hij in Oekraïne verbleef “op” 24 februari 2022. Verzoeker werd gevraagd bijkomend bewijs voor te leggen, doch heeft dit nagelaten. Daaruit leidt de gemachtigde af dat verzoeker geen enkele vorm van bewijs heeft voorgelegd van zijn vermeend verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie.

Wat betreft verzoekers partner motiveert de gemachtigde dat ze zich samen hebben aangeboden aan het registratiecentrum, ook een huwelijksakte hebben voorgelegd en dat aan haar tijdelijke bescherming is toegekend. Hij verwijst naar artikel 2, lid 1, c van het Uitvoeringsbesluit dat stelt dat gezinsleden van de personen met tijdelijke bescherming eveneens in aanmerking komen voor de tijdelijke bescherming zoals bepaald in artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit. Hij benadrukt echter lid 4 van artikel 2, en dat dit enkel van toepassing is voor zover het gezin voor 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef. Wederom omdat het verblijf “op” 24 februari 2022 niet is bewezen, valt verzoeker volgens de gemachtigde niet onder artikel 2, lid 1, punt c van het Uitvoeringsbesluit. Omwille van het feit dat er geen bevel om het grondgebied gegeven wordt en een aanvraag gezinshereniging mogelijk is, acht de gemachtigde de beslissing in lijn met artikel 8 van het EVRM. Wat betreft het voorgelegde invaliditeitsattest, stelt de gemachtigde dat personen in onwettig verblijf ook recht hebben op dringende medische zorgen, zodat ook geen schending van artikel 3 van het EVRM voorligt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS, 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS, 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden.

Artikel 2, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit bepaalt:

“1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;*
 - b) (...)*
 - c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.”*
- (...)*

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

- a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;” (eigen onderlijning)*

Vooreerst wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat verzoeker, in het licht van artikel 2, lid 1, a, dient aan te tonen dat hij 'voor' 24 februari 2022 in Oekraïne heeft verbleven. Hij dient niet aan te tonen dat hij 'op' 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

Zoals verzoeker aanvoert, heeft de gemachtigde bij de beoordeling of verzoeker voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef weliswaar melding gemaakt van het Oekraïens intern paspoort maar dat niet in zijn beoordeling betrokken. De beoordeling focust enkel op het Oekraïens biometrisch paspoort, dat werd afgegeven op 24 maart 2025 en waaruit bijgevolg niet kan afgeleid worden of verzoeker in Oekraïne verbleef 'op' 24 februari 2022.

De Raad volgt verzoeker niet waar hij aanvoert dat de afgifte van een paspoort 'geen enkele impact heeft op het bewijs van de eerdere verblijfplaats van de houder'. De gemachtigde kon terecht vaststellen dat het volgens het adagium 'actori incumbit probatio' toekomt aan verzoeker om te bewijzen dat hij voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef en dat een internationaal biometrisch paspoort, dat is afgegeven verschillende jaren nadien, daar niet dienstig voor is. Gezien de afgifte datum, volstaat dit biometrisch paspoort enkel als identiteitsbewijs.

Echter, het kwam de gemachtigde wel toe te motiveren waarom het Oekraïens intern paspoort, dat eveneens werd voorgelegd, niet zou kunnen aantonen dat verzoeker voor die datum in Oekraïne verbleef.

Bijgevolg kan een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 1, eerste lid, a) van het Uitvoeringsbesluit worden vastgesteld.

Bijkomend beschermt artikel 2, lid 1, c van het Uitvoeringsbesluit ook de gezinsleden van de in punt a genoemde personen. Het is niet betwist dat verzoeker, een invalide man van 75 jaar op het ogenblik van de bestreden beslissing, een gezinslid is van zijn vrouw van 74 jaar, met wie hij tegelijkertijd een verzoek om machtiging tot verblijf heeft ingediend. Evenmin wordt betwist dat zij gelijk zijn aangekomen, een huwelijksakte hebben voorgelegd en dat de echtgenote de dag zelf van de registratie van het verzoek tijdelijke bescherming heeft gekregen.

Volgens artikel 2, lid 1, c van het Uitvoeringsbesluit hebben gezinsleden van Oekraïense onderdanen die voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven ook recht op tijdelijke bescherming. Het is niet betwist dat verzoeker een dergelijk gezinslid is aangezien hij gehuwd is met zijn vrouw, ze een Oekraïense onderdaan is, waarvan niet betwist is dat zij voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef. Echter op basis van artikel 1, lid 4 van het Uitvoeringsbesluit weigert de gemachtigde toch tijdelijke bescherming aan verzoeker. Er wordt niet betwist dat verzoeker voor 24 februari 2022 een gezin vormt met zijn echtgenote, maar wel dat hij daar verbleef. Echter hoger heeft de Raad vastgesteld dat de gemachtigde niet op zorgvuldige wijze heeft vastgesteld dat verzoeker niet voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

De Raad volgt eveneens dat dit dossier getypeerd wordt door het feit dat verzoeker samen met zijn vrouw, als bejaard echtpaar, in België zijn aangekomen, gezamenlijk hun aanvraag hebben ingediend, een huwelijksakte hebben voorgelegd en de echtgenote wel onmiddellijk tijdelijke bescherming heeft gekregen.

Verzoeker heeft bijkomend terecht aangestipt dat de doelstelling van de tijdelijke bescherming erin bestaat tijdelijke bescherming te verlenen aan Oekraïners die door de militaire agressie van Rusland zijn ontheemd en dat de nadruk wordt gelegd op het bewaren van de gezinseenheid.

Zo leest de Raad in het Uitvoeringsbesluit onder meer in overweging 11: *"Daarnaast is het van belang de eenheid van gezinnen te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status genieten. Daarom moet ook tijdelijke bescherming worden ingevoerd voor de gezinsleden van die personen indien het gezin reeds in Oekraïne bestond en er verbleef ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden."* (eigen onderlijning)

Dit wordt opnieuw herhaald in de mededeling van de commissie over operationele richtsnoeren voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (de richtsnoeren van de Commissie) waarin wordt gesteld: *"Gezinsleden van de in artikel 2, lid 1, punten a) en b), bedoelde personen vallen ook onder het toepassingsgebied van het besluit van de Raad, indien hun gezin reeds vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef, omdat het van belang is de eenheid van het gezin te vrijwaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status hebben."* (eigen onderlijning)

Bijgevolg is ook niet op zorgvuldige wijze vastgesteld dat verzoeker niet valt onder artikel 2 lid 1, c juncto lid 4, 4 van het Uitvoeringsbesluit.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit wordt aangenomen.

In de nota met opmerkingen erkent verweerder dat de grief van verzoeker erop neerkomt dat geen rekening is gehouden met het intern Oekraïens paspoort. Volgens verweerder werd wel met dit stuk rekening gehouden, maar staat dit de gemachtigde niet toe de reisbewegingen van verzoeker na te gaan, voorafgaand aan 24 februari 2022. Hij legt namelijk een paspoort neer dat is afgeleverd op 24 maart 2025, waardoor de gemachtigde niet kan verifiëren waar verzoeker verbleef voor de afgifte van het desbetreffend paspoort. Hij herhaalt eveneens dat verzoeker er niet in slaagde “*enige vorm van bewijs*” voor te leggen van zijn voorgehouden verblijf in Oekraïne “*op*” 24 februari 2022. De Raad kan dit niet volgen. Hij herhaalt dat de vereiste in het Uitvoeringsbesluit is dat men aantoonst dat men voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef. Verder blijkt duidelijk uit de motivering van de bestreden beslissing dat de gemachtigde louter melding heeft gemaakt van dit intern paspoort, maar dit niet heeft betrokken in zijn beoordeling of is aangetoond dat verzoeker voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef. De motivering aangaande de reisbewegingen hebben duidelijk enkel betrekking op het internationaal biometrisch paspoort dat pas is afgegeven op 24 maart 2025.

Ten overvloede herhaalt de Raad dat dit een bejaard echtpaar betreft, waarbij verzoeker 75 jaar was op het ogenblik van de bestreden beslissing en zijn echtgenote, die wel tijdelijke bescherming kreeg, 74 jaar. Beiden kwamen samen naar België en dienden tegelijk een aanvraag in. Bovendien had verzoeker ook een invaliditeitskaart voorgelegd, reeds afgeleverd in 2009. Verzoeker werd dus in Oekraïne reeds 16 jaar als invalide beschouwd toen hij naar België kwam, en op het moment van de invasie was verzoeker ook reeds 13 jaar invalide volgens de Oekraïense autoriteiten. De Raad is dan ook van oordeel dat ook die omstandigheden op zorgvuldige en redelijke wijze mede in de beoordeling moeten betrokken worden, wat betreft het onderzoek of is aannemelijk gemaakt dat verzoeker zich voor 24 februari 2022 in Oekraïne bevond.

In de nota met opmerkingen stelt verweerder dat de echtgenote van verzoeker wel kon aantonen dat zij in Oekraïne verbleef ‘op’ 24 februari 2022 en dat verweerder heeft vastgesteld dat dit voor verzoeker niet het geval is, hetgeen geen schending vormt van de geviseerde bepaling, louter omdat de echtgenote wel slaagt in de op haar berustende bewijslast.

De Raad herhaalt hetgeen supra is vastgesteld, met name dat de gemachtigde niet alle voorgelegde stukken heeft betrokken in zijn beoordeling om vast te stellen dat verzoeker zijn verblijf voor 24 februari 2022 niet heeft aangetoond. Het weze herhaald dat verzoeker volgens artikel 2, lid 1, a van het Uitvoeringsbesluit dient aan te tonen “voor” 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven te hebben, of in het licht van artikel 2, lid 1, c van dit besluit een gezinslid te zijn van een dergelijk persoon. Verzoeker is onbetwist een gezinslid van diens echtgenote, die zonder discussie heeft aangetoond voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven te hebben. Er wordt verder onder lid 4 inderdaad vereist dat dit gezinslid deel uitmaakt van een gezin dat vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef, doch de gemachtigde dient dit gezien de specifieke elementen eigen aan de zaak voor dit bejaard echtpaar waarvan verzoeker aangetoond heeft invalide te zijn, op zorgvuldige en redelijke wijze te beoordelen. Dit is in casu niet het geval.

Het verweer doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 5 augustus 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. MAES